14.3.44.

Ljubljeni mi Srček

Z velikim veseljem Ti sporočam da sem udobila Tvoje pismo ot 4.3, katero me je mnogo razveselilo.

Cheri ko sem čitala proti zadnimu, in ki sem vidla tisto nečakano novico, o Cheri kolko sem se razveselila, sam si nemoreš mislit, o me ki bo res to Franci da tudi za nas bo prišu den združitve? O ja Dragi upajmo še za naprei ko smo upala do sedai pa Bog nam bo del use dobro.

Franci jutre bo 2 leti kar naše oči so se srečale v prvi poglet, o takrat ~~je~~ se je naša usoda uresničila; in vidiš lih po dveh letah nam stoji na poti ena draga reč, sreča naše želje, o da bi se res use uresničila, potem zares Cheri bi ne bilo bolj srečnih ~~ko~~ na svetu ko naš dvek, O Franci Cheri bet združena za večno, ne živet ko za tisto ki ~~se~~ sega ljubi, o kako more bet srečno kai ne Dragi. Zako še enkrat Ti rečem le upajmo da use bo šlo prav naprei, in če bo bo, či ne bo ker nam je zasojeno kai ne Cheri?

Teš Mami sem tudi rekla, ona pravi da ona nam ne prav nič brani, da ona nam samo želi da bi ble srečna v bodočih dneh našega skupnega živlenja.

Cheri prav nič Ti nebom kričala če mi nisi pisau 2 dni sai vem da kadar se je trudno se komai čaka da se gre k počitku, Dragi ne si delat ~~k~~ tolko želet kri, in zmirai tolko mislit ki samo Ti škodi, ko ker Bog je zatodu, in proti usodi ni mogoče jet. Sai če ne prei, pa potem bo prišu tisti den tolko želen, da nam ne bo potreba več se odaljit eden ot drugega, in živela bomo skupai v ljubezni in spoštovanju eden do drugega.

Ja za izpite le naprei se učim, ne narem kdo bi bu bol močen o temu do sedai mislim da sem bila jest, morda da bi bin ti, ne to bomo vidli potem, ja se past, pa bi ne rada peła, posebno v teh časih, ne sej anti bo prej ta vojna končala, ko bi se kej tacga zgodilo, ne veš po mojem jest si mislim da bi blo lepo jet domou ukupit enga lepga in micinga fantka, kej ni tako Cheri?

Ja veš kuico sem včeraj začela delat, ne veš Cheri namesto jet dol grem zmiraj bol gor, kej rečeš o temu kako bi blo? Za ne tepest ti bom rekla, o sej boš imeu po čem udarit.

Drugače vse je po navadi, dneve imamo vedno lepe, Drugga nevem več kej ti pisat, pa jutri še kej.

S tem ti zaključim to mojo slabo pisavo, z upanjem da kej hmali bom zvedla kej novega o naši stvari.

Sprejmi goreče poljube na tvoje lepe ustne ot tiste. Ki te blazno ljubi in vedno te bo ljubila do zadnjega zdihlaja

Tvoja zaročenka in bo— —ženica

Zofka.